

resthuse m. v.), saavel som Udgifter til Sygehuse og lignende Anstalter, med Hensyn til hvilke en særskilt Rigning paa Dele af et Amt har fundet Sted, da overtages disse, forsaavidt de ere blevne udrede af Amtets Landdistricter, af Amtsrepartitionsskatten. Med Hensyn til Rigsstædernes Andeel i saadanne Udgifter forbliver det, indtil anderledes bestemmes, ved det hidtil Bestaaende.

Da som Følge heraf de i Frederiksborg Amt bestaaende saakaldte Districter skulde ophæves, vil Overgangen efter foregaaende Forhandling med Amtsraadet være at ordne af Kongen. Paa samme Maade kan det bestemmes, at enkelte Udgifter, der nu ere Gjenstand for en særlig Rigning paa enkelte Dele af Amtets Landdistricter, i et begrænset Maal skulde vedblive at være det (saasom til Forrentningen og Tilbagebetalingen af en til Opsørelsen af et Tjing og Arresthuus eller Sygehuus indgaaet Gjæld). Hvor en høi Grad af Billighed taler derfor, kan Kongen paa Amtsraadets Andragende paahvde det samme ogsaa ved nye Foretagender, dog kun i Løbet af de første 10 Aar efterat Loven er traadt i Kraft.

vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det næste Affnit, Resten af Lovudkastet, med de dertil af Udvalget stillede Endringsforslag samt § 1, som ikke endnu har været under Forhandling. Til dette Affnit er der af Udvalget stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at §§ 10—30 skulde udgaae, og at der istedet derfor skulde sættes flere af Udvalget foreslaaede Paragrapher, dog med Forbehold af særlig Afstemning over disse Paragrapher. Dette Udvalgets Forslag bliver saaledes at betragte som et stort Endringsforslag, og Fremgangsmaaden ved Afstemningen vil da være den, at først afstemmes de af Udvalget foreslaaede Paragrapher særskilt hver for sig, og naar denne Afstemning er foregaaet, finder der en Afstemning Sted, som gaaer ud paa, om Tjinget vil foretrække de saaledes vedtagne Paragrapher for de tilsvarende Paragrapher i Udkastet. Hvis dette antages, bortfalder derved Udkastets Paragrapher; hvis det derimod besvares benægtende, gaae vi tilbage til Udkastet og afstemme hver

enkelt Paragraph deri. Forhandlingen over dette Affnit er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Hvorvel Udvalget har fundet det rigtigt, at forsøge en selvstændig Redaction af de paagjældende Paragrapher, vil dog en Sammenligning af dets Arbejde og Lovudkastet vise, at det ingenlunde er, fordi der er nogen væsentlig Modsetning i Opfattelsen af det hele Forhold, men fordi Udvalget har troet, at det var dets Pligt at bidrage, om jeg saa maa sige, fra sin Side, saavidt det formaade, til at give dette Arbejde Tynde i Indholdet og Correcthed i Formen, og fordi det vilde være et ligefremt Dvæleri, dersom dette skulde indbringes i mange smaa Sætninger, hvorved det næsten var uundgaaeligt at komme ind paa Modsigelser eller ialtsind paa et knudret Sprog. I Hovedtanken slutter altsaa Udvalget sig til Udkastet. § 12 indeholder Bestemmelser om Forholdet mellem Amtsraadet, navnlig som besluttende med Hensyn til de økonomiske Anliggender, og Regjeringen. Det vil sees, at Udvalget troer at kunne foreslaae en noget udvidet Myndighed for Amtsraadet i saa Henseende. Man holder sig fuldt overbevist om ikke at have tilføjet det Hensyn, at Regjeringen beholder den fulde Myndighed og det fulde Indseende, som kunde være nødvendig. Ikke blot er Regjeringens Samtykke nødvendigt for enhver Bestemmelse, der disponerer over den Formue, som Fortiden har opsamlet, men ogsaa med Hensyn til Byrder for Fremtiden, med andre Ord, med Hensyn til at contrahere Gjæld. Det er ligefrem nødvendigt og findes selv i de communale Love, der gaae videst i saa Henseende, idet man vel kan betragte Skattehyderne som Repræsentanter, som de rette Bærger for den nuværende Generation, men ikke for den blivende; det er saadanne Forhold, Regjeringen har at vaage over, at man ikke ved de Arbejder, som udføres, vælter Byrden over paa Efterlægten, altsaa til en Tid, som man ikke har Ret til at herske over. Her er tillige forbeholdt Regjeringen Samtykke til en hvilken som helst Udgift, der ikke har Lovhjemmel med Hensyn til sin Art, saa at hvad der ikke ved Lov er henviist til Amtsraadets Beslutning, kan det